

אורות השבת

גלוון מס'
925

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

"שבת חזון"

פרשת השבוע
דברים

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

בליל זה יכין (لتשעה באב)

כבר הבטיחונו רבותינו: כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בנהמתה', ברם ברור שאבלות היא ביטוי של כאב על אובדן ואין אפשר להתאבל ולובכות על אבידה לאלאה". השיב רבי יוסף חיים אמרות שאנו מזמנים לבאות המשיח בכל עת, אבל כאשר תפתח הדלת ומשיח הגיע נזקף בפרט לאילו היינו מזמנים באמות לא הינו אמרות להיות צדוקין וופיע האם זה לא יהיה הפתעה גדולה בעברינו, מופתעים. הרוי שבכל זאת יש כאן 'היסיח הדעת'. עם אחת אמר האדמוני ר' רבי דוד מטלונה זע"א "אם יקליטו כל דZO של ישראל שהמשיח צריך לוביל ביזום מסוימים ובשעה מסוימת, יצאו כל ישראל לבושים בגדי שבת כדי לקבל את פניו מבטיח אני לכט שהמשיח יבוא. אלא שדבר זה עצמו ככל גודלי ישראלי יסכך על עצה אחת זה יקרה אך ורק ביום שיבוא המשיח".

דבר העורך

משיח בהיסיח הדעת

רבי נפתלי מאסטרודס זע"א שאל את רבי יוסף חי זוננפלד גענפֿל גענפֿל זע"א "איך יתכן שכן המשיח בונא' בהיסיח הדעת?", וזהו אי אפשר להסביר דעת אפיקו לרוגע מהצפיה לבאות המשיח בלא כל עת, אבל כאשר תפתח הדלת ומשיח הגיע נזקף בפרט לאילו היינו מזמנים באמות לא הינו אמרות להיות מופתעים. הרוי שבכל זאת יש כאן 'היסיח הדעת'. עם כל דZO של ישראל שהמשיח צריך לוביל ביזום מסוימים ובשעה מסוימת, יצאו כל ישראל לבושים בגדי שבת כדי לקבל את פניו מבטיח אני לכט שהמשיח יבוא. אלא שדבר זה עצמו ככל גודלי ישראלי יסכך על עצה אחת זה יקרה אך ורק ביום שיבוא המשיח".

הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סוחקה"
וכ"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' בא ר' שב

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מודיק לבאר-שבע						
יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום כ'	יום חמ'	שבת קדש
יום י' גב' (24.7.21)	יום י' חמ' (23.7.21)	יום י' חמ' (22.7.21)	יום י' חמ' (21.7.21)	יום י' חמ' (20.7.21)	יום י' חמ' (19.7.21)	יום י' חמ' (18.7.21)
4:26	4:25	4:24	4:23	4:22	4:22	
4:34	4:33	4:32	4:31	4:30	4:30	
5:58	5:57	5:57	5:56	5:55	5:55	
8:36	8:36	8:36	8:35	8:34	8:34	ס"ז' ל"ד תענית מג"א
9:18	9:18	9:17	9:17	9:16	9:16	ס"ז' ק"ש להחנאה ג"א
10:28	10:27	10:27	10:27	10:26	10:26	ס"ז' ברכות ק"ש
12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	חצות ים ויללה
13:23	13:23	13:23	13:23	13:23	13:23	מנחה גודלה
18:34	18:34	18:35	18:35	18:36	18:36	פלג המנחה
19:44	19:45	19:46	19:46	19:47	19:47	שכינה
20:01	20:01	20:02	20:03	20:03	20:04	צאת הכוכבים

זמן הדלקת הנרות

- פרשת השבוע: **חxon ישעהו**
- הפטרה: **19:28**
- כניתה שבת: **20:19**
- יציאת שבת: **21:13**
- רבנן תם: **רבנן תם**

ברכת הלבנה
החל מזמננו יומ חמישי בערב ליל י"ד מנחם אב כל הלילה.
סוף זמנה יומ חמישי בערב ליל י"ד מנחם אב כל הלילה.

אורות הפרשה

בעבר הירדן

אללה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן מדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תופל ולבן וחצרות זוי זהב' (א, א), מבאר הבן לאשרי את הפסוק כך: "בעבר הירדן" פירוש אל תחיה "בצד הירדן", "הירדן" צירוף שתי תיבות "הר דין", דהיינו היצר הרע שנקרא "הר" כדאיתא במסכת סוכה (נב, א) לצדיקים נדמה להם היצר הרע כהר, דרש רבינו יהודה לעתיד לבא מביאו הקב"ה ליצר הרע ושותו בפני הצדיקים והרשעים לצדייקים נדמה להם כהר נבואה. "דין" מלשון הלמוד "דין وكل וחומר".

ענווה של שקר

אללה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל, בדבר, מול סוף, בין פארן ובין תופל, ולבן וחצרות זוי זהב' (א, א), כתוב רשי"י לפי שהן דברי תוכחה של משה רבינו ע"ה לישראל, ומנה כאן את כל המקומות שבהם חטאו והכעיסו לפני המקומות, לפיכך סתם משה את הדברים והזכירן ברמז מפני כבודן של ישראל. עס את דברי הרבי הריני"צ על הצורך שכל אחד ואחד היה אכפת לו מזולתו ווועור את ליבו בדברי תוכחה בניםם באבבה ואחווע לשמרת התורה והמצוות. הגיב אחד הנוכחים שם "לא כל אחד יכול לומר דברי תוכחה. משה רבנו ידע להוכיח את יושרל האם יש לנו כהוה זהה". הגיב הרבי ע"ל משיח צדקנו אמר יהוחיה במישור לענווי ארכי. אם הם ענוויים ושפלי וווער מדויע של שקר שלא במקומה, ונמנעו מהוכחות את הזולת באמרים בענווה של שקר מהוכחות תהיה למילוי שהשתמשו מי אני ומה אני. את הענוויים האלה יעוכח המשיח. כי כל היהודי חייב לעורר את ליבו של הזולת, וכל אחד ואחד הכוו לכך".

במדבר בערבה

אללה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן מדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תופל ולבן וחצרות זוי זהב' (א, א), מבאר הברכה מושלשת את הפסוק כך: "בערבה" מלשון "ערב ואחראי", שבכל דבר שעולה ברצונו של האדם לעשות צרך להיזהר ולזוכר היטב את האחריות הכרוך באוטו דבר סוף מעשה במחשבת תחיליה, ובפרט בעניין הדבר הזה האחריות היותר הגדול כמו שאמר החכם מכל אדם מוות וחומים ביד לשווין (משל ייח, כא), וכאשר זיכה האדם לשומר את פיו ולשונו, אז "مول סוף" גימטריה "רכב" שיזכה להעשות מרכבתה לשכינה הקדושה. "בין פארן" גימטריה "צ"ג" ראש תיבות "ש"כ"ר צ"דיק גימור", שנכח כולם להיותצדיק גמור שיכולים להתגוררות ברשעים ולא לחושש מפניהם ולנצחם. "ויבן תפל" גימטריה "צ"ח ת"פ", הינו שצח"ח קלות שבפרט התוכחה כי תבא, יפלו ויחולו ויבואו על הסטרה אחרת זוגתו של השון הטמא עם ת"פ מחנותיה.

אללה הדברים אשר דבר משה

אללה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל, בדבר, מול סוף, בין פארן ובין תופל, ולבן וחצרות זוי זהב' (א, א), כתוב רשי"י לפי שהן דברי תוכחה של משה רבינו ע"ה לישראל, ומנה כאן את כל המקומות שבהם חטאו והכעיסו לפני המקומות, לפיכך סתם משה את הדברים והזכיר ברמז מפני כבודן של ישראל. רבי משה יצחק דרשן 'המגיד מקלם' זיע"א, היה נהוג לעורר את לב ישראל בדרשותיו המהיביות. המונחים נהגו לבוא לדרשותיו מעוררות הלב. פעם אחת, בתום דרשתו, ניגש אליו יושכלי אחד, שסר מדרך התורה ונחוג ללווג לרבניים ולדרשנים. האיש פנה אליו בהיתממותו "שמעתי עכשו את הדרשה, והוא בו בדברים טובים ונעים, אך כבר שמעתי מפיו את הדברים האלה מודיע הוא חזר עליהם". ענה 'המגיד מקלם' ואמר "ומದע אתה חזר שוב ושב על אותם חטאים ועונוותיך" ...

שלוש מתנות טובות לישראל

שייה בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחודש דבר משה אל בני ישראל בכל הארץ במסכת מגילה (י, ב), אמר רבי לוי כל מקום שנאמר "ויהי" אין אלא לא לשון "צער", כתוב בספר שפטין בהן על התורה שהיתה כאן הצרה שהיא פטירת משה רבינו ע"ה שאז איבדו ישראל את כל הגי המונחות טובות המן שיריד מן השמים והבהיר של מרים והענני כבוד שהלכו אתם ארבעים שנה במדבר, כדאיתא במסכת תענית (ט, א), בא ברצונות מרים, עמוד ען בזכות אהרן, והמן בזכות משה, כיוון שמת משה נסתלקו כלן שנאמר 'ואחיך את שלושת הרועים בירח אחד' (זכריה יא, ח), וכי בירח אחד מתו כלן, אלא מלמד שנטבלו ג' המתנות טובות שננתנו על דין ונסתלקו כלן בירח אחד. מבאר הצדיק מרעננה זיע"א על פי דבריו שזה רמז בג' תיבות הילו "ויהי באربعים שנה" עם הכל גימטריה "שי", בא, מון, עב הכבת", פירוש תיבת שי מלשון מתנה על דרך הכתוב "יובל שי לה" (ישעיה יח, ז), ככלומר שתנטבלו שלושת המונחות הטובות מעם ישראל האבר המן והענני כבוד בחודש אחד בחודש אדר.

אורות הקשרות

הוכיח הרב זצ"ל, שגם לב ערל כיוסף משיטתא זכה ליראת שמיים כה מופלאה בעצם כניסה הראשונה למקדש. והדברים מופלאים ומדוברים בעד עצם.

ועל גודל השפעה זו של קדושת ירושלים היה מבכה רב אליעזר, כאמור בಗמ' (ברכות ה, ב) שכasher נכנס רבינו יעקב וגילה זרעו, האיר בשרו את האפלת שרורה בבית מחמות יוינו – גליה לדרעיה ונפל נהורה, בכה רב אליעזר ואמר: על האי שופרא דבלי בארעה קא בכינאי, ובכו שניהם. ויש לתמהה על בכיה זו מה היא עשרה, וכי עלה על הדעת שכוכו על יופי חיצוני. ברם כבר הרגיש המחרש'א (שם) בתמייה זו וביאר, שצערם ובכיותם היה על זכרו חורבן ירושלים, שכן העיד רבינו יוחנן שזכה ביפוי של רושלים, ובכח רב אליעזר על הפסק זכרו חורבן שזכה ביפוי של ירושלים. פתרתו של רבינו יוחנן שבדמותו הזיך את הטענה של ירושלים לעיל,

ולפי הראה כל מעלה תהיה נשאות של ירושלים נזקרים לעיל, וחוקי הטבע אשר לא שלטו בheimer, היו מחמות השכינה ששרטה בהם. וככה חם דברי הגמ' (סוכה גג, א) אודות הרכזתו של הلال הזקן בעצומה של שמחת בית השואבה: אם אכן כאן הכל כאן, ואם אין אני כאן מאי כאן, ופי' שי' (שם) שככלפי השכינה התכוון הلال. ככלmor אם השכינה שורה כאן איזי הכל כאן, שכן הזוכה לחסות תחת כנפי השכינה אין פגעי הזמן והטבע יוכלים לשלווט בו, וכדברי דוד המלך ע"ה בתהלים (נאפ, ז) גם כי אליך בגין כאלו רע כי אתה עמדיך. אבל אם אין אני כאן מאי כאן, שכן עם סילוק השכינה בעולמו, זו' ש דוד המלך (שם) 'הסתורת פניך הטע' – אשר טבע

וזה עומק דברי האור חיים הק' המפורטים אודות ישראל שבין הניסים שהיו קודם מתן תורה, כדוגמת ניסי יציאת ישראל ממצרים שהתורה מרובה בתיאורים ומצוות לפרסום 'למען תספר באזני נבן ובן נבן את אשר הטעטלתי במצרים', ועוד כהנה פסוקים רבים – בין ניסים רבים ועצומים יציאת מצרים, ועוד כהנה פסוקים אף היו גודלים מנשי' יציאת מצרים, כאמור הש"ס (חולין ז, א) במעשה דרבנן פנחס בן יאיר, ע"י. ופירש האור החיים, שאחרי מתן תורה אין להתפעל כל כך מניסים על טבעיים, עין כי העוסק בתורה שולט הוא בחוקי הטבע בדבר הכתוב יוויה ערבית ויהי בוקר יומם הששי', וביאור רשי'ם.

ועל כל המעלוות הנשאות הללו אשר נלקחו מאננו עם סיילוק

השכינה, אנו מוקנים בככינו לאורך כל הדורות – יאוי לנו על גלות השכינה, יאוי לנו על שריפת התורה. ויהיר שנזכה לבניין

אפרון וארייאל במחהה בימיינו, Amen.

כביכולת אמר לך זיין לאכזב

הרבי יהודה דרשי'

הרבי הרשי וראב"ד בא-שבע

הרבות והמוסיצה הדתית בא-שבע
מחלקת הקשרות

הוועדה חשובה לבני שמחה

על פי הוראות הרבנות הראשית לישראל

**חל איסור מוחלט להכניס
כל מיני קינוחים למיניהם
בו מתקנים / בו פירות / עוגות
עוגיות / פיצוחים / שתיה חריפה וכד'
לא אישור שירותי חד פעמי
מטעם ובניוות מוסמכת
ובתיאום עם משות הקשרות במקום**

**לפרטים נוספים ניתן לפנות למפקח ברום
הרב מיכאל כהן 054-4348736
או מחלקת הקשרות: 08-6204026**

כביכולת
מוסולקה הקשרות
זיין לאכזב

דבר רבני הכהילותות

**הרהור עוזיאל אדרי שליט"א
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא', בא"ר-שבע**

שבת חזון או ריקנות?

שבת חזון הייתה קירה מאוד בעיני האדמו"ר רב אברהם יעקב האביר יעקב מסדיגורה ז"ע, אשרו לפשר הדבר, והוא הסבר "משל למה שהרשות בחר חושן ואפל, ופתאותם הכניסו אל החדר נר דלק". ברור שהאדס ימיה שמאוד על הנר, המרפא את ארו בחדר האפל. "כך ימי בין המקרים הם בבחינת חדר אפל וחושך, ובמיוחד תשעת הימים שבין ראש חדש אביב לתשעה באב. והנה באה השבת, ובמיאת אורה חזק והטהרה. ודאי שעליינו ליקיר או ריקנות זהה".

ספר קינות לזמן קצר

אומר רבינו מרדכי מלכוביץ ז"ע: "לו היו מאמינים באמות ובתמים בביית המשיח ובבגולה כוונתו הרוכה, לא ייינו מוחזקים את היקינוט' בביטחון מתשעה באב זה לתשעה באב הבא". בעבר תשעה באב נכנס רבינו אברהם מסוכטאיוב ז"ע, אל מוכך המוכר במחירות רבי אברהם לנקנות קינות' לתשעה באב. שנකב המוכר במחירות רבי אברהם להתקמקח עמו וניסה להוריד במחירות, אף שמחיר הספר עמד על כמה פרוטות. תמה על כך מוכך הספרים ושאל "הלווא הרביה קונה אצל ספרם כל מותה השנה ולעלם אנו עמד על המיקח והמשלם בעין יפה. מודיעו הוא אמרה" כישאני קונה ספר כל מותה השנה, אני משתמש בו שוב ושוב, וכן כדי לי לשלם במיטיב, אבל ספר הקינות הזה היה מיותר בשנה הבאה, כי בודאי כבר יבוא משיח. אם כן, למה לי לשלם בעדו מחיר מלא...".

אמור קינות על עצמן

בצחרית תשעה באב פנה יהודי עיוור לאחד מאומורי היקנות בבית הכנסת בדורמי וביקשו כי יליכנו לቤתו. דחוו האש"ר ע"דין לא סיום את אמרתו רבי יוחנן אל מקומיו ז"ע, אמרו ר' יוחנן עכשוו לביתך". הינעה שירחמות לאוגני רבי יוחנן אל מקומיו ז"ע, אמרו ר' יוחנן לך ר' ר' על חורבנית בית המקדש, אלא גם על העבדה שאינך מסוגל לגמול חסד ליהודי עיוור, בשעה שהוא זכוכע לעזרה".

אהבת חינוך

ונוהג היה הצדיק רבי רפאל מברישיד ז"ע, תלמידו של רב פינחס מקוריין ז"ע, לא עסק בהבאת שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. בכל פנס שהיה שומע על סכסוך או מחלוקת, מד מה מהר ומשתדל לאילו שיטות להשכנין. פעם אחת, בישועה באב, שמע שבבית אחד יש סכסוך ומריבה. עזב רבי רפאל את כל העניינים שעסוק בהם והלך לאוטו בית, להשכנין שלום. שאילו לא יכול להמתין יום אחד, עד אחרי תשעה באב. השיב רבי רפאל "אדרבבה, הלווא בית המקדש נחרב בעזון שנאת חינוך, ומה יכול לתקן את סיבת החורבן יותר מעשיית שלום ואהבת חינוך...".

הויכוח בין הקב"ה לישראל

פעם אחת ישב האדמו"ר רבינו מרדכי ז"ע, בא כבודו, וכודם ברכת המזון נכנס לדבקות והחל לנחל כעון וויכוח, כשהוא מושיט ומחריך את אכבעות יד ימינו, "הקב"ה אומר לבני ישראל 'שבו' אליו ואשובה אליכם". קודם עת שיערונו לוי' השיבו ה'אלך נשובה' און חיים בתבילה. אבל אנחנו ענינים לו' השיבו ה'אלך נשובה' און חיים בגלות קשה, מלאה ייסורים וטרדות. קודם תגאל אותנו תחילת ומיד נשוב אליך". כך נמשך היוכחו ארבע פעמים ולבסוף פסק הצדיק "הדען עלי". וכך בני ישראל וצדוקים דבריהם. הקב"ה צרך לנאל מיד את עם ישראל".

הஐיך והתהרה הגודלה בבית המשיח

האדמו"ר רבי דוד מטלונה ז"ע, היה מדבר הרבה על בית המשיח, והוא ראת חסידיו להתפלל שנזכה לקבל את פניו. פעם אחת שלא היה שקרין, וعصו ודיין לא אוציא דבר שקר מפי, ובכן, הרוי אומר "מהה להנו לבקש שיוכא משיח, הלא בבאו נצטרך להסתתר במסתרים ובמחבואות שלא יראה אותנו בשלפ מעבנוי". אמר להם "האמינו לי, ברגע שיבוא המשיח תהיה הזדគות וטהרה גודלה כל כך בעולם, עד שאיפלו הפחות שבפתחותים בעם ישראל יכול להתקרב לפני מלך המשיח ולא להתביש". והוסיף "אני מבקש מכם לפרשם זאת בעם ישראל בשמי".

עקטת הגאולה

קדום הסתלקותינו אמר רבינו משה טיטלבובי ז"ע, "ריבונו של עולם, אני הפסחות שבפתחותים, אבל מעלה אהת יש בי, שמימי לא דברתי שקרין, וعصו ודיין לא אוציא דבר שקר מפי, ובכן, הרוי אומר עכשוו, שלו ודיין כי שערותיי ליבינו ומשיח עדין לא יבוא, לא הייתי יכול להתקיים בעולם הזה. אך תקוות הגאולה היא שהחזקה אותה עד שנזקרה בישיבה. "אבי שבשמי, וכי רבתה היא להתעלל בזקון שוטה סכמוותי, لكن אני מבקש מך, שיבוא הגווע עכשין. אני מבקש בעבורך, שיתקיים שםך ברבים. "לא אכפת לך להיות תחת כפota רגאל הצדיקים, ובלבב שהמשיח יבוא. הרוי מוסר את נפשי, רוחי ונטמי ממען כבוד שמק'".

אורות ההלכה

**של מושנו המרא Datara הגאון הגודל
רבי יהודה דרעי שליט"א**

הלכות תשעה באב

ש- מהי סעודת המפסקת, ומתי זמנה?

ת- סעודת המפסקת היא הסודה האחרון שאדם אוכל בערב תשעה באב ועודתו לאכול לאחריה סעודת קבע, זמנה היא אחר חצות היום עד השקיעה. אבל סעודת שאוכל לפני חצות, או אחר חצות ועדתו לאכול אחריה סודה אחרת, אין חל עליה דיני סודה המפסקת.

ש- במה צריך ליזהר בסעודת המפסקת?

ת- סעודת המפסקתائقלה בפת חם ותבשיל אחד בלבד לאוכל בה שני תבשילים שנתבשלו בשני קדרות אפלו היו שניהם ממיין אחד. וכן יש להזכיר בשני מיניהם שנתבשלו בקדורה אחת, כגון תבשיל של כמה מיini ריקות. אלם אם דרך אותו תבשיל לבשלו בשני מיניהם יחדיו, כגון אפונים ובצלים וכו', הרי זה נדרש לתבשיל אחד. וכן מאל אל כל תבשיל עדשים ובתוכו ביצים מבושלות, מפני שדרכו בכם והוא מככל אלבים. ומותר לאכול עם התבשיל פירות וירקות חיים, אפלו כמה מיניהם. וכן יש ליזהר שלא ישבו שלושה אנשים יחדיו בסודה זו, כדי שלא יתחייבו בזימון. ונגגו לישב על גבי קרקע (מרופצת) או על גבי שרפרף שאינו גבוה טפח.

ש- אחר שסימן הסודה וברכת המזון, האם מותר לאכול או לשותות?

ת- אף על פי שישים סעודתו וביריך עליה ברכת המזון, מותר באכילה ושתייה עד סמוך לשקיית החמה, אלא אם כן קיבל עליו בפרקosh שלא לאכול אחריה כלום. וטוב להתנות בשעת הסודה בפה או בבלב, שאינו מקבל עליו התענית עד סמוך לשקיית החמה.

ש- אלו דברים בתשעה באב?

ת- בתשעה באב אנו מצוים בחמשה עניינים, ואלו הם: אכילה ושתיה, סיכה וריחוץ, תשמש המיטה וונילת הסנדל. וכןפו עליהם איסורים ומנהגים שונים, כמו איסור תלמוד תורה, שאלת שלום, עשיית מלאכה, הנחת תפילין, ישיבה על גבי ספסל ועוד.

ש- האם נשים מעוברות ומיניקות פטורות מתענית זו, כשם שהן פטורות משאר תעניות החורבן?

ת- אף על פי שתענית תשעה באב היא מצוות נבאים כשאר תעניות החורבן, מכל מקום החמירו בה יותר - כדי צום כיפור. לפיכך גם נשים מעוברות ומיניקות בכלל זה, אף שהן מצטערות יותר משאר בני אדם. ועל כל פנים אם יש חשש סכנה להן או לולד, כגון שמרגישה חולשה רבה או שחוששת המnika פן יזיק התענית לחלבה, ראוי לשאול פי הרופא והחכם.

ש- האם גם חולדים זוקנים תשושי כח, חייבים בתענית זו?

ת- כשם שבסאר תעניות החורבן לא גורו חולדים במקומות חולין או צער גדול, כך הוא בתשעה באב. ועל כן חולדה אפילו שמיון בו סכנה, או يولדת תוך שלושים יום שהיא בחזקת חולדה, או זקנים תשושי כתם המצתערים הרבה בתעניות, פטורים מלהתענות.อลום נהוגים שהם מתענים עד כדי כולתם, והיינו ככל שזמן שאין להם צער גדול באופן שאין לחוש לסכנה, והכל לפי ראות עיני הרופא והחכם.

ש- האם קטנים חייבים בתענית זו מдин חינוך?

ת- אכן מעיין הדין קון פחות מגי שלושה שנה לזכר ושתים עשרה שנה לנתקבה, פטורין מלהתענות. מכל מקום נחלקו הפסיקים האם יש לחיבם בתענית שעوت כל שהגיעו לגיל חינוך: יש אמרים שיש לחנוך בתענית שעות שאון בה חשש סכנה, ויש אמרים שלא שיק בזיה דין חינוך הוואיל ואנו מצפים شبנה ביהמ"ק במהרה. ולפי הנראה, המחייב בה נזקן השיגו לגיל חינוך בתענית שעות, תבואה עליו ברכה, ובכלל שלא יבאים לידי חשש סכנה כלל.

ש- מה רחיצה כל שהיא אסורה בתשעה באב, בין בחמינו ובין בוצן.

ת- רחיצה כל שהיא אסורה בתשעה באב, בין בחמינו ובין בוצן. ואפלו להושיט אכבעו במים, אסור. ומכל מקום לא אסרו אלא רחיצה של תעוג, אבל רחיצה של מצווה או נקיון מותר. לפיכך יטול דיו בבורק בשקם משנתו או כשיוציא מבית הכסא עד סוף קשיי אכבעותיו, כדי להעביר רוח טומאה שבhem. וכן הכהנים נוטלים ידים כדרךם עד סוף פרקי הידים, בטרם יעדמו לפני הדוכן. וכן המבשולות יבשלו כדוכן, אף על פי שמרתיבות את ידיהם. וכמו כן מותר להעביר במים כל כלוך של גוף כגון טיט וכדומה. והוא הדין שמותר סיכה שאינה לשם תעוגו אלא לצורך רפואה או העברת מיחושים, כגון מי שיש חטין בראשו או שאר פצעים בגוףיו וצריך למורוח עליהם משוחות ושמנים.

בשנה זו אין סעודת מפסקת
אלא עושים סעודת שלישית כרגיל

האר"י הקדוש

הוא היה מתושבי הוטובים
והמיוחדים של ירושלים, היהודי עובד
ה' וישראליך. גם זוגתו הצדקת נודעה
במעשייה הטובים. אולם קרוביהם
ומכרייהם ידעו כמה גדול הכאב
המלוחו אותם זה שנים, על שלא זכו
כפריבטן.

זה היה כמו עשרה שנים לאחר
גירוש ספרד (בתקופה באב הרכ"ב).
משפחות רבות של מגורשים מצאו
את מקומם בירושלים, ובזכות עלייה
וזה גודל היישוב היהודי. בין העולים
היויתה גם משפחתו של רבינו שלמה
לוריא אשכנזי.

יום אחד ישב רב שולמה בבית הכנסת אחר התפילה והרבה באמיירת תהילים ותחנונים. הוא נותר לבדו בביתה הנכנת, ופתאום הופיע לפניו איש זקן ושואפנין. לרגע נבהל רב שולמה, אך האיש פתח ואמר: "אליהו הנביא הנהני. באתי בשורך כי נתקבלנו תפילותיך, ויזולד לך בן צדיק אשר אוור תורה יאיר את העולם כולם. בעת הברית אל תתחליל עד שאבוא, וקראת את שמו יצחק".

אליהו נעלם והותיר את רבי שלמה
נפעם וריגש. והוא לא מיהר לביטו
אללא הוסיך לשבת ביתההכנתת כל
הימים, שקווע בתפקידות ובוחנותיהם
שאכן יזכה למילוי הבטחה שממית
וז. כאשר שב לביתו לעת ערב אף לא
סיפר על דבר לאשתנו.

עבירה שנה ולבני הזוג נולד בן בעל פנים מאירות. בשמחתם שמחו כל מכיריהם, מאנשי ירושלים, אשר ציינו בדוריות לחגיגת הברית המרגשת.

יום הבirthת הגע. הכל היה ערוץ. לי השולחנות המתוון הדורי ירושלים וחכמיה, אולם על פניו של רבי שלמה נראתה מתחות. כל העת הבית לעבר הפתחה, מצפה לאורה מיוחדת.

הקרואים החלו לדוחק בו, ואולם רבי שלמה חזר ואמר: "עדין לא הגיעו כולם". השעה התארכה מואוד ומڪצת האורחים כבר עזבו את המוקם, ואין הופיע בפתח אלהו הנכיה ואמר: "עמדו בניסיון כאשר המתנת ל'".

האורחים לא הבינו את פשר החוויה המאושר שעלה על פני האב, אשר החל בעריכת הברית. האורחים לא זכו לראות את אליהו, ורק רב שולמה לבדו אותה. הילד קרא צחק.

בהתרכשותם ללחן ובניהם הוגאת התהnik לאחר הברית. הם הבינו כיild כוה ראיו לשמשה מיזחית. האישה גילהה דבר פלא באוניברעה, כי מיד לאחר הברית הטרופא המוקם כאיל נימול ווילל לוון ברה זונט

כבר בצעורי ניכרו בילד כישרונות מופלאים, עם שקידה יוצאת דופן, אך רבי שלמה לאזכה ליאוט את בנו בגודלו. כאשר היה הילד בן שמונה נפטר האב, והאם האלמנה ניסתה

להתפרק בכוחות עצמה, ללא החלטה. עליכן החליטה לצאת עם בנה למזרים לבקש את עורת אחיה.

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

תערוכת ט' באב שנתיים לחורבן בית שני 1953

**בשנה זו אין סעודת מפסקת
אלא עושים סעודת שלישית
כמו בכל שבת**

כנית הצלם במוחש"ק לפני השקעה ביזום יציאת הצלם ביום ראשון בשבועה 4 הבדלה

משרד המועצה הדתית
ברוח' התלמוד 8
יהיו סגורים לקבלה קהל
ביום ראשון ט' באב למעט קבלת לויות
בין השעות 10:30-9:00
ולאחר מכן יש לפנות לרוב אברחות לורנו
054-4348735

המקוואות לנשים
יהיו סגורים בموצאי שבת קודש (ערב הצום)
ויפתחו ביום ראשון בערב (מוצאי הצום)
מהשעה 21:00 עד השעה 22:30

ברח' משעול דוד צבי פנקס 3 בשכ' י"א
טל. 08-6421054
פתח ביום ראשון בערב (מושאי הצום)
מהשעה 21:00 עד השעה 00:24

בברות
הפוך הקב"ה ימינו אל לשון ושמחה ולמועדים
טובים ונזכה כולנו לגאולה השלמה ברוחניים ולבניין
בית המקדש בב"א.
יהושע דMRI
משמעות המועצה הדתית

ליקים בנו חכמי ישראל
הציבור מתחבק לחטאיך בתפילה עבורך
הרה'ג יוסף דהאן שליט'א בן רחל
בתורו שאר חולין עמו ישראל
והו אל רבינו לא ימיא אח הפלגתו

דוד ברזומרא, שבה למדיו למדניין
וואחיה של האם, רבי מרדכי פרונס'

המן קצר אחריך נשא הנער יצחק את בתו של דודו, רבי מרדכי. האישה הצעירה ידעה להעניק את מעלהתו של בעלה וליחסה אותו בምירות.

שבית הרבד"ז לא סיפה את עימנו של הצעיר, והרבד"ז שלחו לשבית רבי בצלאל אשכזב, המופלגת עד יותר בכמה וביראה.

הוא פנה אל המתפלל ושאל: "סלח לי,
אם, אולי תאמר לי מניין לך ספר זה?".
האיש נזכר ומספר כי יהודי פשוט
העסיק הארץ הוא, העסוק במסחר.
ולקروا לשוני הקודש לא למד, ותמיד
בראותו את הכל מתפללים
ממוחזק סיידור. באחד מסעודותיו מצא
את הספר הזה, ומאזן הוא לוחק אותו
עמכו, וכאשר הוא נכנס לבית הכנסת,
ראה שהוא מדף בספר, כדי שהמתפללים

רבנן י' יצחק עוזר את רוחו וביקש
לקנות ממנה את הספר במחיר גבוה.
האיש דחה את העזתו ואמר כי הוא
ሞוכן להעניק לו את הספר חינוך
איינטספַּ, אך בפיו בקשה: "הלוֹא
אתה חתנו של רבי מרדכי פרונסיט,
ההமונה על המכת. סוחרה השובה
הבאתי לנמל, והיא תקועה במכת.
בקבוק שמודזן לשחרור בעבורך את
הסחרורה ואתן לך את הספר".

לא השתתה רבי יצחק, ומיהר אל בית דודו והותנו בקשת האיש. בהיותו נכבד בבית חמיו סודרו הדברים חיש מהר, הסchorה השתרעה, ובו יצחק פגיגל אם כספב.

וזו הייתה ההתודעה הראשונה של
רבינו יצחק עם ספר הזהור. הוא דבר
בו והעמיך בסודותיו. לא חלפו
הימים והוא נודע בכינויו הא"י.
הלא רבנו יצחק לורי אשכנזי,
ראש חכמי תורה הנצרת, שגילה
והופץ את פנימיות התורה וסלל את
הדרך בנתיבותיה.

לעילוי נשמה
רב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה זה"ל
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת סימי"ל
ת. נ. צ. ב. ה.